

„Свака звѣрь си има свой дръгàрз
„И за себе природный-тз дàрз,
„Сз кого-то си игра и весели
И природня-тж забавя дѣли.
„Черно горо! пзлно ти си сз хлáдз,
„Сърдце мое пзлно ти си сз лáдь!
„Вз тебз цвѣтоке, клоноке навели
„Красны липы и лилаци бѣли.
„Высоки-та бори надкишáвать
„И хладни та вѣтри прохладдáвать,
„А азз сирота въздышамъ жáлно,
„Вз лице, сърдце сѣхнѣ благодарно!
„Мой-тз животз сзсз плачз прѣпробóждамъ
„И сзсз тока забавя нахóждамъ!
„Тѣкъ сá сз мъртво тѣло утѣшáвамъ
„Сз просто лденѣ сá прѣпитáвамъ!
„Одавно тѣкъ смъртний-тз часъ чáкахз,
„Мой-тз животз отз сърдце исплáкахз!“

„Та и азѣ, вѣдний, безз да лѣжѣ,
„Имамъ у что да ти сá потѣжѣ.“
Сз тихый гласецз Форнозз прогóворн,
Сз въздышанѣ очн-ты с' обóри.

„Нз на кого?“ попыта пасты́рка
„И каква è тазь вѣда вели́ка?
„Дал' на люди, или на несчáст'е,
„Ил' на сзстоанѣ твой учáст'е?“
